

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II

99. Povrv-2456/17

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja PROBATORIUS DEPO d.o.o., OIB 54714930575, Zagreb, Nova Ves 21, kojeg zastupa punomoćnik Marko Gracin, odvjetnik iz Zagreba, Fra Andrije Kačića Miošića 12, protiv tuženika GOODWILL CONSULTING d.o.o., OIB 90226745061, Zagreb, Maksimirska cesta 94, kojeg zastupa punomoćnica Eva Jeny, Zagreb, Črnomerec 63, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 30. listopada 2018. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Lucije Babić i punomoćnice tuženika Eve Jeny, s danom objave 23. studenog 2018.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nevenke Jukić iz Zagreba, Koranska 1c, poslovni broj Ovr-220/17 od 2 lipnja 2017. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 20.625,00 kn sa zateznim kamatama koje teku od 13. travnja 2017. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.945,31 kn sa zateznim kamatama koje teku od 2. lipnja 2017. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nevenke Jukić iz Zagreba, Koranska 1c, poslovni broj Ovr-220/17 od 2 lipnja 2017. u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 29,00 kn sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 3.056,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je 26. svibnja 2017. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Javni bilježnik Nevenka Jukić donijela je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne

isprave poslovni broj Ovr-220/17 od 2. lipnja 2017. radi naplate potraživanja tužitelja u iznosu od 20.625,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka koji su određeni u iznosu od 1.974,31 kn.

Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u kojem je naveo da osporava osnovu i visinu potraživanja te da ne postoje uvjeti za izdavanje rješenja o ovrsi. Navodi da tuženik nije ništa naručio od tužitelja, niti zaprimio robu ili usluge, a da eventualna tražbina tužitelja nije dospjela.

Tužitelj je tijekom postupka naveo da su stranke 27. siječnja 2015. sklopile ugovor o poslovnoj suradnji kojim se tuženik obvezao tužitelju pružati usluge u vezi natječaja za projekte koji su od interesa za poslovanje tužitelja. Tužitelj je platio naknadu u iznosu od 20.625,00 kn sukladno članku 4. ugovora. Tuženik se obvezao pratiti natječaje koji su raspisani u zemljama članicama Europske unije i obavještavati tužitelja o najmanje osam natječaja tijekom jedne godine. Tuženik se te usluge obvezao pružati i za Polikliniku Lab Plus. Za cijelo vrijeme trajanja ugovora tuženik nije tužitelj uputio niti jednu obavijest o natječaju raspisanom na području Europske unije, na koji bi se tužitelj mogao javiti. Tuženik je uputio nekoliko obavijesti, ali niti jedna se ne odnosi na natječaj na kojem bi tužitelj mogao sudjelovati. Stranke su člankom 3. stavkom 3. ugovora ugovorile da tužitelj ima pravo na razmjerno sniženje fiksne naknade u slučaju da je pružatelj usluga ponudio klijentu manje od osam natječaja za vrijeme od jedne godine od dana sklapanja ugovora. Kako tuženik nije ponudio tužitelju niti jedan natječaj, to tužitelj ima pravo na povrat cjelokupnog plaćenog iznosa.

U dokaznom postupku sud je pročitao ispis otvorenih stavki (list 4 spisa), ugovor o poslovnoj suradnji (list 20-24 spisa), račun broj 8-GC-1 (list 25 spisa), detalje transakcije (list 26 spisa), korespondenciju putem elektroničke pošte (list 27-32 spisa), račun broj 6/3/1 (list 35 spisa).

Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u pogledu dijela troškova ovršnog postupka.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 20.625,00 kn po osnovi sniženja plaćene naknade na temelju ugovora sklopljenog između stranaka.

Iz ugovora o poslovnoj suradnji sud je utvrdio da su stranke sklopile taj ugovor 27. siječnja 2015. Ugovor je sklopljen na razdoblje od dvije godine (čl. 2. st. 1. ugovora).

Prema odredbi čl. 3. st. 1. ugovora tuženik se obvezao pružati tužitelju usluge opisane u grupi A i grupi B priloga tom ugovoru, a te usluge obuhvaćaju, između ostalog, i praćenje natječaja koji su raspisani u zemljama članicama Europske unije, a koji su u vezi s poslovnim interesima tužitelja, te obavještavanje tužitelja o najmanje osam natječaja tijekom jedne godine od dana sklapanja ugovora.

Tuženik se navedene usluge obvezao pružati i za Polikliniku Lab Plus i Polikliniku Turner (čl. 3. st. 2. ugovora).

Člankom 3. stavkom 3. ugovora stranke su ugovorile da tužitelj ima pravo na razmjerno sniženje fiksne naknade u slučaju da je tuženik ponudio tužitelju manje od osam natječajâ za vrijeme od jedne godine od dana sklapanja tog ugovora.

Iz odredbe čl. 3. st. 6. ugovora proizlazi da je tužitelj dužan platiti fiksnu naknadu unaprijed, odnosno prije nego što tuženik započne s pružanjem usluga.

Prema odredbi čl. 4. st. 1. ugovora tužitelj se obvezao platiti fiksnu naknadu kako je ona određena u prilogu ugovora u roku od osam dana od dana primitka računa kojeg će tuženik ispostaviti po sklapanju ugovora.

Iz tuženikovog računa broj 8-GC-1 i detalja transakcije BVT89319189 Raiffeisen Bank sud je utvrdio da je tužitelj platio fiksnu naknadu iz čl. 4. st. 1. ugovora u iznosu od 20.625,00 kn 13. ožujka 2015.

Tuženik tijekom postupka nije sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a niti iznio činjenicu da je u razdoblju od jedne godine od dana sklapanja ugovora ponudio tužitelju bilo koji natječaj u smislu odredbe čl. 3. st. 1. ugovora. Stranke su ugovorile da će tuženik ponuditi tužitelju najmanje osam natječajâ, a ako to ne učini da tužitelj ima pravo na razmjerno smanjenje naknade.

Iz korespondencije putem elektroničke pošte koju je dostavio tužitelj proizlazi da je tuženik 12. svibnja 2015. dostavio dopis tužitelju u kojem je naveo da šalje sažetak natječajâ "Ulaganje u proizvodnu tehnologiju", ali je također naveo da je tužiteljevo apliciranje nedefinirano zbog čega je postavljen upit nadležnom ministarstvu, te da se radi o natječaju pod nazivom ulaganje u proizvodne djelatnosti, a da tužitelj obavlja uslužne djelatnosti.

Iz ovog dopisa je vidljivo da se ne radi o natječaju koji je u vezi s poslovnim interesima tužitelja u smislu priloga A ugovora s obzirom da se tiče proizvodnih djelatnosti, koje tužitelj ne obavlja, te da se tužitelj na taj natječaj ne može niti javiti. Sam tuženik je naveo da će o mogućnosti javljanja tužitelja na natječaj postaviti upit nadležnom ministarstvu, ali nakon toga nije više poslao nikakvu obavijest tužitelju o tome.

Zbog toga ovaj dopis ne predstavlja izvršenje usluge praćenja natječajâ koji su u vezi s poslovnim interesima tužitelja i obavješćavanje tužitelja o takvom natječaju u smislu članka 3. stavka 1. ugovora.

Iz dopisa tuženika od 24. ožujka 2016. dostavljenog tužitelju proizlazi da je u njemu naveo kako dostavlja detalje u vezi natječajâ Ministarstva zdravlja "Ulaganje u zdravstvenu zaštitu na primarnoj razini", koji natječaj je zatvoren, ali da će biti opet aktiviran 16. svibnja 2016. te da se mogu prijaviti domovi zdravlja i koncesionari. Međutim, tužitelj nije niti dom zdravlja, niti koncesionar, a niti je tuženik obavijestio tužitelja da je natječaj stvarno ponovno aktiviran pa se ne radi o obavješćavanju tužitelja o natječaju koji je u vezi s njegovim poslovnim interesima i na koji se može javiti u smislu priloga A ugovora.

Iz ove korespondencije putem elektroničke pošte ne proizlazi da je tuženik obavijestio tužitelja o bilo kojem natječaju u državama članicama Europske unije za koje bi tužitelj mogao aplicirati.

Kako, dakle, tuženik nije ponudio tužitelju osam natječajâ u vremenu od jedne godine od dana sklapanja ugovora to tužitelj ima pravo na razmjerno sniženje fiksne naknade sukladno odredbi čl. 3. st. 3. ugovora. Iz ove odredbe proizlazi da se sniženje naknade obavlja u razmjeru prema broju natječajâ koje je tuženik ponudio tužitelju u odnosu prema ugovorenom broju od osam natječajâ. U konkretnom slučaju tuženik nije ponudio tužitelju niti jedan natječaj, pa stoga u smislu odredbe čl. 3. st. 3. ugovora nema pravo na isplatu naknade, odnosno tužitelj može tražiti povrat cjelokupnog iznosa koji je na ime fiksne naknade platio tuženiku.

Neosnovano tuženik smatra da tužiteljeva tražbina nije dospjela. Tužitelj ima pravo sniziti naknadu ako tuženik u roku od jedne godine od sklapanja ugovora nije ponudio ugovoreni broj natječajâ. Ugovor je sklopljen 27. siječnja 2015., što znači da je tužitelj ovlašten zahtijevati sniženje naknade 28. siječnja 2016. i tog dana je njegova tražbina dospjela.

Nisu odlučni tuženikovi navodi da nisu bile ispunjene pretpostavke za izdavanje rješenja o ovrsi jer je to rješenje stavljeno izvan snage povodom prigovora tuženika i proveden je parnični postupak u kojem su utvrđene sve odlučne činjenice prema pravilima sadržanim u ZPP-u.

Tuženik je zakasnio s ispunjenjem novčane obveze pa duguje i zatezne kamate sukladno odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08 i 78/15 – dalje: ZOO) koje počinju teći prvi dan nakon dospeljeća tražbine po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora. Tužitelj potražuje zatezne kamate od kasnijeg dana od dospeljeća tražbine pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva sukladno odredbi čl. 2. st. 1. ZPP-a.

Tužitelj je uspio u parnici pa su mu sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a priznati troškovi ovršnog i parničnog postupka u cijelosti pri čemu su uzeti u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Tužitelju je priznat trošak javnobilježničke nagrade s PDV-om (25%) u iznosu od 695,31 kn sukladno odredbi čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 8/11, 114/12 – dalje: Pravilnik) i trošak sastava prijedloga za ovrhu s PDV-om u iznosu od 1.250,00 kn prema Tbr. 11. t. 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14 i 107/15 – dalje: Tarifa), što ukupno iznosi 1.945,31 kn.

Zatezne kamate na trošak ovršnog postupka dosuđene su tužitelju od dana donošenja rješenja o ovrsi sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12) po stopi iz čl. čl. 29. st. 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora.

Tužitelju nije priznat zatraženi trošak ovršnog postupka u vidu dostave javnog bilježnika jer nije dokazao da mu je taj trošak stvarno nastao u ovom postupku. Pri tome valja istaknuti da je odredbom čl. 6. Pravilnika propisano da javnobilježnička nagrada koja se plaća u jedinstvenom iznosu navedenom u toj odredbi obuhvaća i troškove dostavljanja rješenja o ovrsi strankama. Tužitelj nije dostavio nikakve dokaze iz kojih bi proizlazilo da mu je nastao neki drugi trošak dostave koji ne bi bio obuhvaćen javnobilježničkom nagradom iz čl. 6. Pravilnika.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a odlučeno je kao pod točkom I. i II. izreke ove presude.

Tužitelju su, kao potrebni radi vođenja parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, priznati parnični troškovi koji se odnose na sastav podneska od 17. rujna 2018. u iznosu od 1.000,00 kn prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za ročište od 30. listopada 2018. u iznosu od 1.000,00 kn prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, trošak PDV-a (25%) na iznos odvjetničke nagrade prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 500,00 kn i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 556,00 kn, što ukupno iznosi 3.056,00 kn.

Zagreb, 23. studenog 2018.

Sudac
Goran Iskra, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. točke 1., 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

za točnost otpravka ovlašteni službenik
Marija Lukić

ODVJETNICA
EVA JENY
10000 ZAGREB
Črnomerec 63

TEL: 01/3765-604

FAX: 01/3765-606

VISOKI TRGOVAČKI SUD RH

putem

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

Poslovni broj: Povrv-2456/17

Pravna stvar:

Tužitelj: PROBATORIUS DEPO d.o.o. za proizvodnju,
trgovinu i usluge, Zagreb, Nova ves 21
(OIB54714930575)

Tuženik: GOODWILL CONSULTING d.o.o. Zagreb,
Maksimirska cesta 94 (OIB90226745061) zastupano
po punomoćnici Evi Jeny odvjetnici iz Zagreba

Radi: 20.625,00 kn

ODVJETNICA
EVA JENY
ZAGREB — Črnomerec 63

ŽALBA TUŽENIKA

3 x

Tuženik u zakonom dopuštenom roku podnosi žalbu protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu br. Povrv-2456/17 od 23. studenog 2018. godine.

Tuženik predmetnu presudu br. gornji pobija u cijelosti radi:

- Bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. St. 2. Točke 1., 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP

- Pogrešne primjene materijalnog prava.

Tuženik drugostupanjskom Sudu predlaže pobijanu presudu ukinuti u cijelosti i vratiti prvostupanjskom Sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zagrebu donio je presudu posl. broj Povrv-2456/17 od 23. studenog 2018. godine kojom:

„I. Održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nevenke Jukić iz Zagreba, Koranska 1c, poslovni broj Ovr-220/17 od 2. lipnja 2017. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 20.625,00 kn sa zateznim kamatama koje teku od 13. travnja 2017. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.9454,31 kn sa zateznim kamatama koje teku od 2. lipnja 2017. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nevenke Jukić iz Zagreba, Koranska 1c, poslovni broj Ovr-220/17 od 2. lipnja 2017. u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 29,00 kn sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 3.056,00 kn u roku od 8 dana.“

Tuženik nije zadovoljan ovakvom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, pa zbog toga ulaže žalbu iz svih razloga predviđenih odredbom čl. 354 ZPP-a. st. 2. točke 1., 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP -a te pogrešne primjene materijalnog prava.

Tuženik drži da je Trgovački sud u Zagrebu učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer pobijana presuda proturječi sama sebi i razlozima presude, razlozi koji su navedeni o odlučnim činjenicama su proturječni, a isto tako postoji proturječnost u pogledu odlučnih činjenica, kao i proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava koje se nalaze u predmetu i samih tih isprava.

Iščitavajući pobijanu presudu razvidno je kako Trgovački sud u Zagrebu tumači da tuženik tijekom postupka nije iznio činjenicu da je u razdoblju od jedne godine od

dana sklapanja ugovora ponudio tužitelju bilo koji natječaj u smislu odredbe čl. 3. st. 1. ugovora.

Prvenstveno se ističe kako je neprihvatljivo da Trgovački sud u Zagrebu nakon samo 1 održanog ročišta utvrdi da tuženik nije uspio dokazati da je u cijelosti izvršio predmetni Ugovor o poslovnoj suradnji koji su dana 27.01.2015. godine sklopili tužitelj i tuženik, a pri čemu je upravo Trgovački sud u Zagrebu onemogućio tuženika u dokazivanju tih odlučnih činjenica.

Tako tuženik ističe kako su još u Prigovoru tuženika protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nevenke Jukić Ovr-220/17 od 02. lipnja 2017.g. iznio svoje dokazne prijedloge, kao i to da u cijelosti osporava potraživanje tužitelja kao neosnovano pri čemu osporava i osnovu i visinu potraživanja te osporava određenost i tijek kamata te postojanje zakonskih uvjeta za donošenje rješenja o ovrsi.

Tuženik prema evidenciji u svojim poslovnim knjigama nema dospjelo nepodmireno dugovanje prema tužitelju.

Doista nije jasno iz kojih razloga Trgovački sud u Zagrebu odlučuje ignorirati dokazne prijedloga tuženika stavljene u gore navedenom Prigovoru te u prethodnom postupku, budući da isti nije uopće smatrao potrebnim u pobijanoj odluci navesti ijedan razlog zbog kojega drži da tuženiku ne treba dati mogućnost da se neposredno izjasni o svim relevantnim činjenicama i iz kojeg razloga su odbijeni drugi dokazni prijedlozi tuženika.

Pobijana presuda ne samo da je nerazumljiva nego ista sadrži i nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a što istu čini u cijelosti neodrživom.

Trgovačkom sudu u Zagrebu bi trebale biti poznate odredbe čl. 264-271 Zakona o parničnom postupku koje propisuju pravo stranaka da predlože dokaz u vidu njihovog saslušanja u postupku, kao i odredba čl. 5 ZPP-a koja propisuje dužnost Trgovačkog suda u Zagrebu da omogući svakoj stranci da se izjasni o zahtjevima i navodima protivne stranke.

Da je Trgovački sud u Zagrebu dopustio da se zz tuženika izjasni o činjenicama koje je naveo tužitelj odnosno da tuženik priloži ostale dokaze koje je naveo u prigovoru protiv Rješenja javnog bilježnika od 2. lipnja 2017.g., bilo bi jasno da je tuženik svoje obveze sukladno Ugovoru o poslovnoj suradnji koji su parnične stranke sklopile dana 27. siječnja 2015. godine u cijelosti izvršio prema tužitelju, da je tužitelju ponudio i više od osam natječaja za vrijeme od jedne godine od dana sklapanja predmetnog Ugovora o poslovnoj suradnji.

Iščitavajući pobijanu odluku jasno je da su ove odredbe ili nepoznanica za Trgovački sud u Zagrebu ili ih je isti odlučio jednostavno ignorirati kako bi valjda brže okončao postupak i poboljšao svoju mjesečnu statistiku u rješavanju predmeta za mjesec studeni 2018. godine, a što je u bilo kojem slučaju neprihvatljivo i predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Iako je punomoćnica tužitelja tek na pripremnom ročištu održanoj dana 30. listopada 2018. godine predao kopiju spornog računa tuženiku, i unatoč činjenici da je punomoćnica tuženika izjavila da taj sporni račun tuženik nikada nije zaprimio te da isti prvi puta vidi na tom ročištu, sud nije omogućio tuženiku da se očituje na

taj dokazni prijedlog tužitelja. Sporni račun od 12.04.2017.g. koji je od strane tužitelja uručen tuženiku tek na ročištu kada je i zaključena glavna rasprava, je neautentični dokument jer isti je predan samo u kopiji, originalni račun i ne postoji. Tuženik ističe, da je primio sporni račun od tužitelja zacijelo bi poslao reklamaciju. Na spornom računu, koji je tužitelj izdao s naslova „potraživanja od kupaca dobara“ datum izdavanja (12.04.2017.) se poklapa sa datumom dospijeca (12.04.2017.), pa kada bi bila istina što je punomoćnica tužitelja navela na jedinom održanom ročištu u ovom predmetu dana 30. listopada 2018.g. kako je tužitelj poslao račun tuženiku običnom poštom, tuženik ne bi mogao isti platiti na vrijeme. Sud je propustio zakonito postupiti, jer propisano je da ukoliko ugovorom među poduzetnicima nije ugovoren rok za ispunjenje novčane obveze, dužnik je dužan, bez potrebe da ga vjerovnik na to pozove, ispuniti novčanu obvezu u roku od 30 dana. Tuženik drži da sadržaj spornog računa br. 6/3/1 (list 35 spisa) koji je tužitelj predao tuženiku 30. listopada 2018.g. te sadržaj ispisa otvorenih stavki (list 4 spisa) tužitelja koji ispis otvorenih stavki rukom dopisan i potpisan od nepoznate osobe i koji ispis također nije u spis uložen u originalu, a koje neautentične dokumente Trgovački sud u Zagrebu uvrstio u dokaze, su međusobno u suprotnosti te su u suprotnosti sa sadržajem članka 3. stavak 3. Ugovora o poslovnoj suradnji od 27. siječnja 2015.g. Tuženik ništa nije naručio od tužitelja, pa zbog toga ne može biti niti „kupac dobara“.

Tuženik ističe da uopće među strankama nije sporno da je tužitelj platio tuženiku fiksnu naknadu temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji od 27. siječnja 2015.g. u iznosu od 20.625,00 kn.

Sasvim su netočni navodi kako tužitelj ne obavlja proizvodne djelatnosti, naime puni naziv tužitelja je PROBATIRIUS DEPO d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge, što je trebalo biti poznato i Sudu.

Trgovački sud u Zagrebu u obrazloženju presude spominje i Polikliniku Lab Plus i Polikliniku Turner, te nije jasno kakve to veze ima sa ovim predmetnom, naime tužitelj tijekom postupka nije naveo a Sud je propustio utvrditi da Poliklinika Lab Plus kao tužitelj koga zastupa isti odvjetnički tim kao i ovdje tužitelja PROBATIRIUS DEPO d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge, pokrenuo istu takvu parnicu protiv ovdje tuženika a koja parnica se pred ovim Sudom vodi pod poslovnim brojem Povrv-1656/2018.

Tuženik ističe da Trgovački sud u Zagrebu nije utvrdio niti to da je Rješenjem istog suda broj 48 St-3294/2017 od 13.03.2018. otvoren predstečajni postupak protiv tužitelja te za povjerenika imenovao Slavicu Orehovac, Hrvatska, Čakovec, Franca Prešerna 11B, OIB: 69855771162.

Tuženik nadalje ističe, da su u izreci pobijane presude zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice sasvim drugačije određene nego u platnom nalogu sadržanom u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nevenke Jukić iz Zagreba, Koranska 1 c, poslovni broj Ovr-220/17 od 2. lipnja 2017.godine, pa je iz tog razloga također nemoguće da se pobijanom presudom održava na snazi taj platni nalog koji je različit od dosude suda. Nadalje u istom dijelu pobijane presude pogrešno se nalaže tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.945,31 kn sa zateznim kamatama koje teku od 2. lipnja 2017. godine. Naime nije moguće da zatezne

kamate teku od 2. lipnja 2017.g. odnosno istog dana kada je sporno rješenje o ovrsi i doneseno, a što samo dodatno ukazuje na manjkavost i neosnovanost cijele presude.

Zbog svega istaknutog u ovoj žalbi pobijana presuda je neodrživa, te se slijedom toga predlaže da ju Visoki trgovački sud RH ukine i vrati cijeli predmet na ponovni postupak.

Tuženik ujedno, a u smislu već iznesenih prigovora, ulaže žalbu i na dio odluke kojim je Trgovački sud u Zagrebu naložio da nadoknadi tužitelju parnične troškove jer drži da je Sud trebao u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te sukladno istome donijeti odluku u pogledu parničnih troškova.

S obzirom na istaknuti sadržaj u ovoj žalbi tuženik drži da je Trgovački sud u Zagrebu učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupaka, te izveo pogrešne zaključke, te pogrešno primijenio materijalno pravo zbog čega se presuda ukazuje neodrživom u cijelosti.

Slijedom toga tuženik je ovim putem slobodan

PREDLOŽITI

Da Trgovački sud u Zagrebu ovu žalbu zajedno s cijelim spisom dostavi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske na drugostupanjski žalbeni postupak, a Visoki trgovački sud Republike Hrvatske da proanalizira cijeli predmet u smislu žalbenih razloga, te pobijanu presudu ukine u cijelosti i vrati predmet na ponovno suđenje uz uputu Trgovačkom sudu u Zagrebu da postupa sukladno Zakonu.

U Zagrebu, 29.11.2018. godine

GOODWILL CONSULTING d.o.o.
zastupano po;

ODVJETNICA
EVA JENY
ZAGREB — Črnomerec 63